

विशद पु० वि+शद-अच् । १शुभवर्थे २तदति ति० अमरः ।

२विमले हेम० । ३व्यक्ते च ति० मेदि० । [मीमांसा ।

विशय पु० वि+शी-अच् । संशये "विषयो विशयश्चेति"

विशर पु० वि+शृ-अच् । १वधे अमरः । प्रादि०व० । २विगत-
वाये ति० ।

विशल्यकृत पु० विशल्यं तत्प्रहारवेदनानिहतिं करोति
क-किप् । (हापरमाणी) । १हत्ते रत्नमा० । २विशल्य-
कारके ति० ।

विशल्यकरणी स्त्री विशल्यं क्रियतेऽनया क-ल्युट् ङीप् ।
श्लोमधमेदे "पूर्वं तु कथिता यासौ वीर ! जाम्बवता
तव । दक्षिणे शिखरे जातां महोषधिमिहानय ।
विशल्यकरणीं नाम्ना सावर्ण्यकरणीं तथा । संजीव
करणीं वीर ! मन्मानीञ्च महोषधिमू" रामा० लङ्का-
१०२४० ।

विशल्या स्त्री विगतं शल्यं तत्प्रहारवेदना यस्याः ५४० ।

१अग्निशिखरुणे २दलीहत्ते ३शुद्ध्याम् अमरः ४ति-
पुट्याम् ५अजमोदायाश्च राजनि० ।

विशसन न० वि+शस-ङिञ्चने ल्युट् । १मारणे अमरः ।
वरणे ल्युट् । २अङ्गे पु० तिङ्गा० । "असिर्विशसनः
खड्गः" खड्गपूजामन्त्रः ।

विशस्त ति० वि+शस-अविनये न इट् अन्यत् इट् । ४ट्
सि० कौ० । इटि विशसित । मारिते ति० ।

विशस्त पु० वि+शस-हच् न इट् । चण्डाले संक्षिप्त० ।

विशाकर पु० विशाकः विगतशकः सन् राजते राज-बा-
ड । मद्रुह्ते (सङ्काशित) शब्दच० । तस्य शाकमृत्वात्
तथात्वम् ।

विशाख पु० विशिष्टा शाखाऽस्या । १कार्तिकेये २धन्विनां वि-
तस्मन्तरालपादावस्थाने अमरः । ३पुनर्नवायां राजनि०
४वाचके च मेदि० । ५स्कन्दांशजाते देवभेदे तस्मामनि-
रुक्तिः भा०व०२२६अ० उक्ता यथा "वज्रप्रहारात् स्कन्दस्य
सजातः पुच्छोऽपरः । युवा काचनसदाहः शक्तिष्टग् दिव्य-
कुण्डलः । यदङ्गुलिमनाज्जातो विशाखस्तेन कीर्तितः" ।
६स्कन्दातुल्यभ्रातरि "अग्नेः पुत्रः कुमारस्तु श्रीमान्
शरवनालयः । तस्य शाखो विशाखश्च नेगमे यश्च
पृञ्जः" भा० आ० ६६अ० । ७शिवे भा०सा० १७अ० ।

विशाखज पु० विशिष्टा शाखा यस्य तथा सन् जायते जन-
क । नारके शब्दच० । [शब्दमात्रोक्ते धन्विनामवस्थानभेदे ।

विशाखल न० "विशाखालरविमयो पादयुग्मे विशाखलम्"

विशाखा स्त्री विशिष्टा शाखा प्रकारो यस्याः । १वज्र-
नक्षत्रात्मकेऽद्वितीयधिके षोडशे नक्षत्रे अमरः । "विशा-
खयोर्मध्यगतः सम्पूर्ण इव चन्द्रमा" रामा० प्रयोगात्
तस्य दिवचनान्तत्वेत्यन्ये । "वज्रपुत्रो विशिखासु" भा०
अ० ६ उक्तेर्वज्रत्वं वज्रतारत्वकत्वेनेति बोध्यम् ।

अशोभाशब्दे ४८७ पु०दृश्यम् । २कठिणके मेदि० ।

विशाय पु० वि+शी-पथ्याये अच् । प्रहारिणं पथ्यायेण
शयने अमरः ।

विशारण न० वि+शृ-स्त्रार्थे णिच्-ल्युट् । मारणे हेमच० ।

विशारद पु० विशाखं ददाति दा-क लस्य रः । १वज्रकण्ठे
२शुद्धराजभायां स्त्री राजनि० । ३पण्डिते पु० ४प्रगल्भं
ति० अमरः ५त्रोटे च ति० अजयः ।

विशाल ति० वि+शाअच् । १विस्तीर्णे २हृति च अमरः ।
२खगभेदे ३खगभेदे पुंस्त्री० मेदि० स्त्रिया ङीप् ।
४नपभेदे पु० ५हृत्भेदे शब्दर० । ६इन्द्रवारुणाम् स्त्री
अमरः । ७माहेन्द्रवारुणाम् पञ्चयोदक्यां च स्त्री
राजनि० । ८उज्जयिनीनगर्यां स्त्री मेदि० । ९नदीभेदे
च स्त्री "विशाखां विरजां तथा" सुशङ्खनोपवासपर्यु-
दायः विरजाशब्दे दृश्यः । [२हृत्पथे शब्दर०

विशालता स्त्री विशालस्य भावः तत् । १पार्श्वविस्तारे अमरः
विशालतैलगर्भे पु० विशालं विस्तीर्णं तैलं गर्भे फलमध्ये
यस्य । अङ्गोत्कटके राजनि० । [अमरः ।

विशालत्वच् पु० विशाला त्वक् यस्य । वज्रकण्ठश्च ।

विशालपत्र पु० विशालं पत्रमस्य । १काशाली, २श्री-
तामरुके च राजनि० ।

विशालाक्ष पु० विशाले अक्षिणी यस्य मन्थना० । १महादेवे,
२गण्डे, ३विष्णौ च ४हृत्तेने, ति० मेदि० । ५पार्वत्यां
६नागदन्त्यां च स्त्री राजनि० ङीप् । ७वरद्वियां स्त्री
विद्युः । पयोगिनीभेदे स्त्री । [राजनि० ।

विशाली स्त्री वि+शाअच् गौरा० ङीप् । अजमोदायाम् ।

विशिख पु० विशिष्टा विगता वा शिखा यस्य प्रादि० व० ।
१शरद्वर्णे राजनि० । २वाये अमरः । ३तोमरे च मेदि० ।
४शिखारहिते ति० । ५खनित्प्रां हुनाधिकायाम्
७रथ्यायाश्च स्त्री० मेदि० ।

विशिष न० विश-इपक् । मन्दिरे उच्चादिको० । युक्ते च ।

विशिष्ट ति० वि+शम-क्त । १युक्ते २विमिश्रणे ३विशेषण-
विशिष्टबुद्धि स्त्री इत० । विशमभवतो विशेष्यस्य ज्ञाने यथा

मट रत्नादिकं ज्ञानम् अत्र मटस्य विशेष्यतया भावः